

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/408/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214866
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712214866.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Gr?sslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10C/265/2012-110 zo dňa 26. februára 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd v celom rozsahu zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal uložiť odporcovi zaplataenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej navrhovateľom tvrdým nesprávnym úradným postupom exekučného súdu - Okresného súdu Martin. Nesprávnosť postupu mala spočívať v okolnosti, že exekučný súd nerozhodol v zákonnej lehote o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia v exekučnej veci navrhovateľa ako oprávneného vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. Ex 5216/2010. Na základe zisteného skutkového stavu dospel okresný súd k presvedčeniu, že žaloba navrhovateľa nie je dôvodná ani len čiastočne. Predovšetkým žiadosť exekútora o udelenie poverenia došla na súd v čase účinnosti ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2010 do 31.05.2011, teda v čase, keď súd nebol viazaný 15-dňovou lehotou na vydanie poverenia od doručenia žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, ak exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok. Navyše v konaní súdu nebolo možné vidieť žiadny prieťah, nakoľko exekučný súd vo veci rozhodoval už po 15-tich dňoch odo dňa, keď žiadosť súdneho exekútora na súd došla. Teda v takomto konaní nebolo možné vidieť nesprávny úradný postup, v príčinnej súvislosti s ktorým mohla navrhovateľovi vzniknúť tvrdená škoda a nemajetková ujmy. Keďže nebola preukázaná základná podmienka pre vznik zodpovednosti štátu za konanie orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, teda nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, ktorým bol v tomto prípade Okresný súd Martin. Navyše navrhovateľ nepreukázal ďalšiu podmienku pre existenciu tejto zodpovednosti, ktorou je vznik majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, pretože neprodukoval žiadny dôkaz, ktorým by svoje tvrdenia ohľadne tohto protiprávneho následku preukázal.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech právo na ich náhradu nepriznal, nakoľko odporca si tieto neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že prvostupňový súd postupoval nesprávne, keď vo veci pojednával a rozhodol podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. bez jeho prítomnosti, ako aj prítomnosti jeho právneho zástupcu napriek tomu, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol pre to dôležité dôvody a predložil listiny spájané s označenými dôvodmi. Takýmto postupom došlo zo strany prvostupňového súdu k degradácii zásady kontradiktórnosti a k porušeniu jeho práva na súdnu ochranu a k odňatiu možnosti konať pred súdom. Nemohol sa vyjadriť k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal a zachytil ich v odôvodnení svojho rozhodnutia. Rovnako nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie.

Ďalej poukázal na to, že uskutočnil podanie (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že vo veci koná a rozhoduje vylúčený sudca. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v jeho očiach a objektívne aj v očiach verejnosti takéhoto sudcu nemožno považovať za nestranného. V tejto súvislosti poukázal na právny názor vyslovený v skutkovo a právne obdobných veciach Krajskými súdmi v Trnave, Nitre a Prešove. Zdôraznil, že takáto rozhodovacia prax je zrejماً aj z judikatúry Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva.

Navrhovateľ ďalej namietal, že sa vo veci neuskutočnilo ústne pojednávanie, čím bolo rovnako zasiahnuté do jeho práva na kontradiktórny súdny proces. Odporca sa nevyjadril k žalobnému návrhu, teda okresný súd mal vydať rozsudok pre zmeškanie postupom podľa ust. § 153b O.s.p.. Navyiac konečné rozhodnutie vo veci neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy, nakoľko v rovnakom rozhodnutí súd rozhodol aj o zamietnutí jeho žiadosti na prerušenie konania. Proti tomuto rozhodnutiu podáva odvolanie, pričom v čase podania odvolania o zamietnutí žaloby, preto nebolo ešte právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

Pokiaľ okresný súd konštatoval, že nepreukázal existenciu majetkovej škody, úplne ignoroval všetky ním uvádzané tvrdenia, ktoré sa tejto škody týkali. Tým zaťažil odôvodnenie rozhodnutia nepreskúmateľnosťou, nakoľko sa s týmito tvrdeniami nevysporiadal a ich ignorovanie nevysvetlil. Nesúhlasil s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný), v konaní hodlal predložiť pred súdom na pojednávaní dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie sám zabezpečil. Rozhodnutie súdu označil za vnútorne rozporné, kedy napriek tomu, že zistil porušenie práva nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy. Jeho rozhodnutie tak je v právnom štáte neudržateľné. Za irelevantné označil úvahy prvostupňového súdu o tom, aké spôsoby judikovania pohľadávky si zvolil o podstate a rozsahu podnikateľského rizika u jeho osoby.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení § 156 ods. 3 O.s.p.), rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Vo všeobecnosti je akceptovateľná úvaha odvolateľa, že súčasťou kontradiktórneho konania je právo byť oboznámený s predloženými dôkazmi, vyjadriť sa k nim a podávať dôkazné návrhy. Zásada kontradiktórnosti však predovšetkým pojmovo predvída procesnú aktivitu účastníkov konania. Ťažiskom realizácie procesných práv účastníkov súdneho konania je pojednávanie, na ktoré bol navrhovateľ riadne a včas predvolaný a svojím postupom - bezdôvodnou neúčastou na súdnom pojednávaní - sa o ich bezprostredné naplnenie sám obral. V prípade jeho účasti na pojednávaní by sa navrhovateľ zúčastnil vykonávania dokazovania, mohol by navrhovať jeho doplnenie, respektíve sa k vykonanému dokazovaniu vyjadriť a bol by poučený (aj) o predbežnom právnom posúdení veci - § 118 ods. 2 O.s.p.. V tejto súvislosti sú potom ďalšie tvrdenia a námietky navrhovateľa dotýkajúce sa odňatia práva konať pred súdom a porušenia zásady kontradiktórnosti bezpredmetné. Najmä pokiaľ ide o jeho tvrdenie, že vo veci bolo rozhodované bez nariadenia pojednávania. Vo veci bol riadne určený termín pojednávania, na ktorý bol navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu predvolaný, zároveň mu bolo doručované

aj vyjadrenie odporcu k žalobe, ktoré prevzal v rovnaký deň ako predvolanie. Nie je tak dôvodná jeho námietka o splnení podmienok vydania rozsudku pre zmeškanie z dôvodu, že odporca sa k žalobe riadne nevyjadril.

Navrhovateľ ďalej namietal, že vo veci rozhodol zaujatý sudca. Odvolací súd uvádza, že požiadavka nestrannosti súdu vyplýva tak z článku 46 ods. 1 v spojení s článkom 141 ods. 1 Ústavy SR, ako aj z článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Aj keď neexistuje žiadne rozhodnutie nadriadeného súdu o tom, že sudca je alebo nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, môže v rámci podaného odvolania sám krajský súd, ako súd nadriadený posúdiť túto otázku samostatne. Krajský súd v skutočnosti, že škoda mala navrhovateľovi vzniknúť postupom okresného súdu, na ktorom vykonáva zákonný sudca funkciu sudcu, nevidí dôvod pre jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania vecí. Uvedený záver o nevyklúčení zákonného sudcu rešpektuje aj aktuálnu rozhodovaciu prax najvyššieho súdu SR (napr. uznesenia sp. zn. 3Nc/14/2010 z 31.05.2010; 6Cdo/201/2013 z 19.06.2013) v otázkach posudzovania inštitútu sudcovskej nestrannosti. Opomenúť nie je možné ani výsledky aktuálnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu SR (napr. I ÚS 88/2013 z 06.02.2013) vo vzťahu k (neúspešným) ústavným sťažnostiam navrhovateľa v obdobných prípadoch.

V tejto súvislosti zároveň krajský súd považuje za správny postup okresného súdu, ktorý nevyhovел návrhu navrhovateľa na zrušenie nariadeného pojednávania pre zaujatosť zákonnej sudkyne z dôvodu, že predmetom konania je nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom, na ktorom táto sudkyňa vykonáva funkciu sudcu.

Ďalej nezodpovedá stavu veci ani tvrdenie navrhovateľa o predčasnosti vydania napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že nenadobudlo právoplatnosť uznesenie o prerušení konania. Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd v meritórnom rozhodnutí nerozhodoval o prerušení konania a takýto návrh nebol v prejednávanej veci navrhovateľom ani vznesený.

Navrhovateľ sa v dôvodoch odvolania nedotkol hmotnoprávných dôvodov, pre ktoré okresný súd žalobný návrh zamietol a to nepreukázanie nesprávneho úradného postupu, ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti štátu za škodu uplatnenú navrhovateľom. Odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu účastníka/odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania vznesených námietok. Krajský súd preto nemal právny dôvod, ani možnosť zaoberať sa posúdením správnosti záverov okresného súdu o nenaplnení tejto podmienky, a to existencie nesprávneho úradného postupu. Je výlučne na ťarchu odvolateľa, že vo vzťahu k žiadnemu z vecných argumentov, na ktorých okresný súd založil svoje meritórne zamietajúce rozhodnutie nepredložil relevantnú, resp. akúkoľvek argumentáciu.

Navrhovateľ v podanom odvolaní namietal nesprávnosť záverov okresného súdu o nepreukázaní ním uplatnenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Vychádzajúc však zo skutočnosti, že správnosť záverov okresného súdu o neexistencii nesprávneho úradného postupu odvolateľ nenamietal je nadbytočné zaoberať sa ďalej jeho námietkami týkajúcimi sa nesprávnosti tejto časti napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ by aj tieto námietky boli dôvodné (čo však už odvolací súd neskúmal) nič by to nemenilo na závere, že okresný súd ustálil, že k nesprávnemu úradnému postupu na strane odporcu nedošlo. Tým nebola splnená jedna z kumulatívnych podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu, a to nesprávny úradný postup. Na záver krajský súd opätovne zdôrazňuje, že viazaný konkrétnymi dôvodmi odvolania, tieto nepovažoval za opodstatnené a zároveň nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu na ktoré je povinný prihliadať z úradnej povinnosti (§ 212 ods. 3 O.s.p.), preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore i návrhový charakter rozhodovania o náhrade trov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Naproti tomu odporca si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a fakticky mu žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.